

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaconych za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stoplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracji „Gazety Lwowskiej“ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracji „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Według urzędowego doniesienia c. k. jeneralnego konsula w Moskwie z d. 6 b. m. l. 243 wybuchła cholera w dniu 13. czerwca b. r. w Moskwie, gdzie od powyższego dnia do 31. czerwca zachorowało na pomienioną chorobę 102 osób; z tych wyzdrowiało 12, umarło 48 a 42 pozostało w leczeniu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 12. lipca 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Prager Ztg“ poświęca podróży Najjaśniejszego Pana do Berlina obszerny artykuł, w którym wykazuje po kolei płonność wszelkich obaw i niepokojących pogłosek, jakimi niektóre dzienniki trwożą swoich czytelników podsuwając pokojowemu charakterowi tego faktu zamiary wojenne. „Prager Zeitung“ zarzuca tym dziennikom wprost złą wiarę i kończy artykuł temi słowy: „Podróż Najjaśniejszego Pana do Berlina jest widocznie tylko aktem grzeczności i odwzajemnieniem się za odwiedziny cesarza Wilhelma w Gastein. Ten akt obowiązkowej grzeczności jest niezawodnie dla obu stron bardzo miły, gdyż w ostatnich latach stosunki Niemiec, na których czele stoi cesarz Wilhelm, do Austrii przybrały cechę serdecznej przyjaźni. Przyjaźń ta jest może dla wielu faktem niemiłym, ale każdemu przyjacielowi pokoju sprawa ona największe zadowolenie. O ile podróż Najjaśniejszego Pana do Berlina jest nowym objawem przyjaźnych stosunków pomiędzy cesarstwem niemieckim a austriacko-węgierską monarchią, o tyle podróż ta ma niezawodnie polityczną doniosłość, która niepokoić może tylko polityków spekulujących na rozterkę pomiędzy temi mocarstwami i pragnących wojną cudzym kosztem prowadzoną zadowolić swe egoistyczne zachcianki. Wszyscy trzeźwo myślący politycy upatrują słusznie w wzrastającej serdeczności stosunków pomiędzy Austrią a Niemcami rękojmię europejskiego pokoju i własnego bezpieczeństwa. Dla takich polityków podróż Najjaśniejszego Pana do Berlina jako objaw przyjaźnych stosunków jest faktem bardzo pożądanym.“

— Wiedeńskie dzienniki donoszą, że komisya ministeryalna obradująca pod przewodnictwem Jego Exc. ministra dr. Ungera załatwiła już projekt ustawy o trybunale administracyjnym w pierwszym czytaniu.

Berlin. „Spen. Ztg.“ donosi, że prowincjonalne kolegia szkolne wydały rozporządzenie, na mocy którego nie wolno należeć uczniom wyższych zakładów naukowych do związków i stowarzyszeń duchownych, tym sposobem ma się położyć koniec znanym mariańskim kongregacyom. Zamianowanie wyższego nauczyciela Lucke radcą szkolnym i rejencyjnym przy rejencji poznańskiej w miejsce duchownego, jak to dawniej bywało, daje powód do wniosków, że odtąd rząd zawsze będzie trzymał się tej reguły i duchownych nigdy w tym razie nie uwzględni.

Pismo „Centralblatt für die gesammte Unterrichts-Verwaltung“ ogłasza rozporządzenie ministra oświecenia, dotyczące usunięcia członków duchownych stowarzyszeń z posad szkolnych. Brzmi ono jak następuje:

Berlin, 15. czerwca 1872.

Na mocy sprawozdania z dnia 23. stycznia i 27. marca r. b. widzę się zmuszonym niniejszem ogólnie wydać rozporządzenie, że członkowie duchownych kongregacyi i zakonów na przyszłość nie mogą być nauczycielami i nauczycielkami przy szkołach ludowych. Co się zaś tyczy układów pomiędzy pojedynczymi gminami z jednej a duchownymi kongregacyami albo ich członkami z drugiej strony, układów, dotyczących się nadzoru spraw szkolnych albo zajęcia posad szkolnych już zawartych i weszłych w życie, to rząd postara się o ich natychmiastowe rozwiązanie w ten sposób, ażeby żadna nie zaszła zwłoka w zajęciu odnośnych posad przez świeckich nauczycieli i nauczycielki, jako też ażeby stosunek finansowy gmin był uwzględniony. Gdzie zaś wątpliwość co do wypowiedzenia układów nie istnieje, tam trzeba to jak najprędzej uczynić, zerwanie zaś wszelkich innych układów ma wtedy nastąpić, jeżeli to okaże się zgodnem ze rzeczywistym stanem rzeczy. Rozumie się samo przez się, że to nie mogą mieć miejsca w tych przypadkach, w których prawne powody sprzeciwiają się zmianie dotychczasowego stanu rzeczy.

Oczekuję jednak w sprawie tych rzadkich prawdopodobnie przypadków sprawozdania, na mocy którego mógłbym rozstrzygnąć, żądając z drugiej strony bliższych sprawozdań z tego, co się stało, i to w przeciągu trzech miesięcy. W relacji takiej trzeba te duchowne zakony i kongregacje wymienić, których członkowie w publicznych szkołach jakiego obwodu udzielają nauk, a do tego dołączyć takie statystyczne objaśnienia, jakie się znachodzą w dawniejszych sprawozdaniach, dotyczących się siostr utrzymujących zakłady.

Co się tyczy brania udziału członków duchownych stowarzyszeń w udzielaniu nauk po szkołach prywatnych, zastrzegam sobie szczegółowe rozporządzenie z mej strony.

Minister duchownych itd. spraw.
Dr. Falk.

Inne rządy królewskie zawezwano z powodu tego rozporządzenia, ażeby w przeciągu 6 tygodni jak najdokładniejsze zdały sprawozdanie, jakie duchowne stowarzyszenia w ich obwodach po szkołach publicznych nauk udzielają. Szkoły te, liczbę uczących członków pojedynczych duchownych stowarzyszeń, stosunek układów, jako też wszystkie inne do zupełnego poglądu na rzecz potrzebne objaśnienia należy podać w sprawozdaniu dokładnie.

Rada związkowa prócz rozporządzeń dotyczących się wprowadzenia w życie ustawy o Jezuitach następujące jeszcze na tem samym posiedzeniu według „Staatsanzeigera“ w dniu 5go b. m. powzięła uchwały, które co do treści zgadzają się z wiadomościami podanemi już dawniej a zaczerpniętemi z dzienników półurzędowych:

4) Wysokim rządowi związku zaleca się wskazanie prawem dozwolonego pobytu w pewnych obwodach i miejscach na te głównie ograniczyć przypadki, w których członek zakonu sam sobie nie wybierze pewnego nie zakazanego mu miejsca. — 5) Wysokie rządy związku uprasza się: a) aby donosiły o każdym rozwiązaniu osady zakonu Jezuitów do kanclerskiego urzędu; b) aby natychmiast uwiadomiły urząd kanclerski, czy wydalono zagranicznych członków zakonu Jezusowego, w których miejscach niemieckim członkom zakonu pobyt został zakazany, w których dozwolonym, i wreszcie podały nazwiska i osobiste stosunki tych członków, do których jakiegokolwiek z tych rozporządzeń zastosowano; c) aby zechciały należycie zbadać, czy w ich kraju znajdują się zakony lub pokrewne im kongregacje, i rezultaty tych poszukiwań nadesłały w przeciągu trzech miesięcy do kanclerskiego urzędu.

Warszawa. „Posener Ztg.“ dowiaduje się, że rząd rosyjski zamierza zmienić ukaz z d. 20. grudnia 1865, zabraniający Polakom, którzy mieli brać pośredni lub bezpośredni udział w powstaniu, nabywania nieruchomości na Litwie i w krajach zabranych. Zmieniony ten ukaz ma rozróżniać dwie kategorie osób posiadanych o udział w powstaniu: osoby, którym dowiedziono uczestnictwo w powstaniu, zostaną i nadal pozbawieni prawa nabywania dóbr w wspomnianych prowincjach; osoby zaś, którym tego nie dowiedziono,

będą mogli za osobnem zezwoleniem cesarza, udzielającego w takich wypadkach tylko tytuł posiadania, nabywać nieruchomości na Litwie i prowincjach południowo-wschodnich królestwa polskiego w granicach przed r. 1772.“

Paryż Czytamy w korespondencji „Köln. Ztg.“ z dnia 12. bm.: Komisya rady stanu zbiera się dziś na posiedzenie, ażeby ułożyć listę zamianować się mających członków rady stanu. „Opinion nationale“ podaje następujący spis kandydatów: Aucoe, Reverchon, Dutheil. Edward Herve redaktor dziennika „Journal de Paris“; Leopold de Gaillard, Pidoux były deputowany ciała prawodawczego r. 1849: L' Hospinal, Paweł Autral, Herod adwokat przy trybunale kasacyjnym.

Dziennik „Corsaire“ pisze: „Leon Say prefekt miasta Paryża był z kilku radcami miejskimi u prezydenta republiki i domagał częściowego zwrotu kontrybucyi 210 milionów franków, które miasto Paryż Niemcom zapłaciło.“

Wczorajsza mowa Thiersa w zgromadzeniu narodowem ogromnie oburzyło prawicę a właściwie monarchistów. Osobliwie ustęp mowy, w którym Thiers powiada, iż w kraju, w którym rewolucya w przeciągu jednego stulecia tyle wyrzuciła tronów, nie podobna nawet marzyć o restauracyi. Ustęp ten wzięty niemal przez wszystkie dzienniki monarchiczne za przedmiot artykułów wstępnych, w których nie szczędzono Thiersowi najcięższych zarzutów. Na drugi dzień wystąpił organ prezydenta „Bien public“ spokojnie i dowiódł najpierw, iż wyrzeczone przez Thiersa słowa nie miały na celu drażnić stronnictwa monarchicznego a powtóre wypowiedział Thiers w tych słowach niezbitą prawdę, której nikt zbić nie zdoła. „Oto np. — pisze „Bien public“ legitymiści wołają: „Jeden jest tylko uprawniony pretendent do tronu“, tak samo utrzymują orleaniści i bonapartyści. Zdawałoby się tedy, iż Thiers nie rozumiał dobrze stronnictw monarchicznych. Ale cóż kiedy legitymiści mają swego ' hamborda, orleaniści jednego ze swych książąt a bonapartyści znów kogoś innego. Teraz zrozumiemy już może prezydenta republiki, który utrzymywał, iż restauracyi stoją głównie w drodze ci, którzy się jej domagają.“

— Dzienniki francuskie zajęte są bezustannie zawartą konwencyą, rozbierając jej skutki i korzyści. Rozpatrując się w takowej, przychodzą do przekonania, że przyniosła ona obok korzyści dla Prus, nie małe korzyści także dla Francyi, choć z drugiej strony korzyści te są tylko pośrednie, nie międzynarodowej, zagranicznej, ale wewnętrznej natury. Konwencya ta przyczyniła się raz do utwierdzenia republikańskiej zasady w kraju, a zarazem ustalenia rządu Thiersa, któremu Zgromadzenie, zatwierdzając jednomyślnie konwencyą, dało tem samem stanowcze wotum ufności.

Słuszne są uwagi dzienników co do korzyści, jakie Prusy odniosły. Gdyby Francya za dwadzieścia miesięcy — jak to miało być pierwotnie — wypłaciła od razu trzy miliardy, spowodowałoby to także wstrząśnienie finansowe, tak zakłóciłoby równowagę monetarną, iż zgubne tego skutki poczułaby nie tylko Francya, ale cała Europa a przede wszystkim Niemcy.

Uregulowanie wyplat ratami jest wprawdzie wygodniejsze dla Francyi, ale jest również potrzebne dla Niemiec, aby uniknęły skutków bardzo ciężkich, jakie podobne zakłócenia równowagi monetarnej musiałyby za sobą pociągnąć.

Organ Thiersa: „Bien public“ zawiera dłuższy artykuł z powodu pożyczki, przyczem oskarża Bonapartyistów, iż paraliżują w tej mierze zbawienne usiłowania rządu. Zarzut ten skierowanym jest przeciw wielu finansistom, należącym do obozu Bonapartyistowskiego. Dzienniki rojalistyczne bardzo korzystnie przemawiają o pożyczce. „Journal de Paris“ wzywa do jak najlichnieszego udziału, to samo czyni i „Français.“ Organa rojalistyczne obawiają się widocznie, aby ich nie posądzono, iż nurtują przeciw pożyczce, i ztąd nadzwyczajną ich uprzejmość.

Rzym. Dziennik włoski „Perseveranza“ donosi, iż w personalu dyplomatycznym ważne niebawem mają zajść zmiany. Obecnie otrzymał już młody dyplomata ambasady niemieckiej, hr. Wartensleben wezwany z

(1842 2-3) Ogłoszenie.

Nr. 55. Wydział Izby adwokatów w Przemyślu podaje w myśl §. 21 ust. adwokackiej z 6 lipca 1868 l. 96 Dz. pp. do wiadomości, że wedle doniesienia tu-tejszej izby 19 kwietnia 1872 uczynionego, p. dr. Zygmunt Chamaides, dotychczas jako adwokat w Przemyślu urzędujący, przenosi swoją siedzibę urzędowania z dniem 1 sierpnia 1872 do Opawy na Szlaku i że generalnym zastępcą tegoż p. adw. Chamaidesa, zamianowanym jest p. adw. dr. Stanisław Skałkowski z Przemyślu.
Przemyśl 5. lipca 1872

(1843 2-3) Obwieszczenie.

Nr. 16880. C. k. wyższy sąd krajowy potwierdza że reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 13 grudnia 1871 l. 14376 mianowany, a reskryptem z d. 25 kwietnia 1872 l. 4513 do Buczacza, w okręgu c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego przyznaczony c. k. notaryusz p. Konstanty Stupnicki dnia 25 czerwca 1872 przysięgę służbową złożył.
Z c. k. wyższego sądu krajowego.
Lwów dnia 3 lipca 1872

(1846 2-3) E d y k t.

Nr. 2133 - 3014. Vom f. f. Bezirksgerichte in Bolechów wird hiemit fundgemacht, daß über Ansuchen des Hrn. Salomon Schlitzker als Verwalters des Nachlasses der Finkel Gelb die licitationsweise Vertheilung der zu diesem Nachlasse gehörigen Fahrnisse und Effecten an zwei Terminen, und zwar den 29 Juli 1872 und den 12. August 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiesigen Gerichtslocale abgehalten werden wird.
An deren ersten die zu veräußernden Gegenstände nicht unter dem Schätzungswerte am lehteren auch unter derselben werden hintangegeben werden.
Als Ausrufspreis wird der Schätzungswert angenommen werden, welcher als solcher in das am 28. Juni 1871 durch den f. f. Notar als Gerichtscornmissar verfaßten Nachlassinventar aufgenommen wurde.
Esteres liegt in der hiesigen gerichtlichen Registratur zur Einsicht der Kaufstüchtigen bereit.
Vom f. f. Bezirksgerichte.
Bolechów, am 20. Juni 1872.

(1847 2-3) Edykt licytacyjny.

Nr. 1680. C. k. sąd powiatowy w Brodach dozwolił w sprawie egzekucyjnej Anastazy Logosz przeciw Leskowi Logosz a właściwie przeciw tegoż spadkobiercom o 162 złr. 75 ct. a. w. zpn. przymusową sprzedaż realności włościńskiej pod l. spis. 17 a subrepr. 55 w Piaskach, która ciałą tabularnego nie stanowi i na 200 złr. a. w. ocenioną została.
Publiczna sprzedaż odbywać się będzie dnia 30 lipca, 29 sierpnia i 30 września 1872 każdą razą o 9 godzinie rano w zabudowaniu sądowym a akta opisania zastawniczego i ocenienia tudzież warunki sprzedaży mogą być w registraturze sądowej przejrzane.
Brody dnia 25 czerwca 1872.

(1850 2-3) E d y k t.

Nr. 43861 ex 1870 30662 ex 1872. C. k. sąd krajowy we Lwowie z miejsca i pobytu niewiadomemu Salomonowi Ehrlich wiadomo czyni, że uchwałą z dnia 1 marca 1867 l. 9872 polecono zostało tabuli krajowej procenta 60/0 od 14 kwietnia 1864 od sumy 826 złr. w. a. bieżące na Michalczowie dom. 415 pag. 304 n 30 on na rzecz Salomona Ehrlich zaprenotowane wykstadulować.
W celu doręczenia powyższej uchwały ustanowiono Salomonowi Ehrlich p. adw. dr. Waldmana kuratorem.
Z c. k. sądu krajowego.
Lwów dnia 15 czerwca 1872.

(1857 2-3) E d y k t.

Nr. 5396. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie otwiera niniejszym na żądanie wierzycieli Saula Freja i Efroima Matznera do majątku dłużnika Józefa Kelermana prywatnego poprzednio w Trynczy zamieszkałego obecnie z miejsca pobytu niewiadomego konkurs, i ustanawia komisarem konkursowym p. Karola Kokowskiego c. k. radcę sądu krajowego tymczasowym za rzadcą masy p. Saula Freja i wzywa wierzycieli aby na terminie dnia 25 lipca 1872 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym wraz z dokumentami ich pretensje uwierzytelniającymi celem postawienia wniosków względem zatwierdzenia dotychczasowego lub zamianowania nowego zarządcy masy i tegoż zastępcy tudzież celem wyboru wydziału wierzycieli stanęli.
Dalej wzywa c. k. sąd obwodowy w Rzeszowie tych którzyby przeciw wspólnej masie konkursowej jako wierzyciele wystąpić chcieli aby swe pretensje nawet w tem razie jeżeli co do tychże spór jest w toku w przeciągu dni 45 od dnia 1 ogłoszenia licząc w sądzie tutejszym stosownie do przepisu ordynacji konkursowej pod skutkami tą ordynacją zagrożonemi zgłosili i takowe przy terminie likwidacyjnym który się jednocześnie na dzień 24 września 1872 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym ustanawia likwidacyj i o znaczeniu pierwszeństwa poddali.
Na ogólnym terminie likwidacyjnym stawającym wierzycielom którzy swe pretensje zgłosili przyszuja prawo przez wybór w miejsce dotychczasowego zarządcy masy jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby ostatecznie powołać.
Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczane będą w Gazecie lwowskiej.
Z c. k. sądu obwodowego.
Rzeszów dnia 12 lipca 1872.

(1862 2-3) Obwieszczenie.

Nr. 623. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 30 grudnia 1871 l. 15172 na zaspokojenie wywalczonej przez Leisera Pfefferbauna przeciw masie nieobjętej zmarłego Simsona Liebermana sumy 200 złr. m. k. czyli 210 złr. w. a. zpn. przymusowa publiczna sprzedaż 2/3 realności pod l. k 36 miasto w Stryju położonej w tutejszym sądzie w dniach 25 lipca 1872, 22 sierpnia 1872 i 12 września 1872 każdą razą o 10 godzinie przed południem się odbędzie.
Cenę wywołania stanowi suma 2000 złr. w. a. a wadyum przy licytacji złożyć się mające stanowi się na 200 złr. w. a. w gotówce lub w papierach publicznych.

Reszta warunków, tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno każdemu w tutejszym sądzie przejrzeć.
Z c. k. sądu powiatowego.
Stryj dnia 28 marca 1872.

(1875 2-3) Ogłoszenie konkursu.

L. 28715. Opróżnioną jest posada poborcy przy ubocznym urzędzie cłowym w Kocierzowie w X klasie dyet z płacą etatową w kwocie 700 złr. i wolnem pomieszkaniem lub w braku tegoż z ustanowionym dodatkiem na pomieszkowanie, oraz z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie jednorocznej płacy etatowej.
Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępowaniem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego, tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie.
C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu.
We Lwowie dnia 28 czerwca 1872.

(1784 3-3) E d y k t.

Nr. 2511. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza że do przymusowej sprzedaży niewydziałonych części realności pod nr. 66 w Zaleszczykach Doroty Obratil i Antoniego Hatvany własnych celem ściągnięcia sumy 200 złr. w. a. zpn. na rzecz Józefa Brodackiej 3 terminu na dzień 2 sierpnia, dzień 20 sierpnia i dzień 5 września 1872 o godz. 10 przed południem wyznaczone są z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta część realności tylko powyżej ceny szacunkowej 256 złr. 15 ct. w. a. lub za takową, przy trzecim zaś tylko za ceną, którą wszyscy hipotekarni wierzyciele pokryci będą sprzedaną zostanie gdyby zaś i taką cenę nieuzyskano, natenczas do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 6 września 1872 o godz. 10 przed południem.
Wadyum wynosi 25 złr. 60 ct. w. a. i reszta warunków licytacji w registraturze sądowej przejrzeć można.
Zaleszczyki dnia 26 czerwca 1872.

(1837 3-3) E d y k t.

L. 57402. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni wiadomo, że w tymże dnia 16. września i 21. października 1872 każdego razu o 10. godzinie rano przymusowa sprzedaż dóbr Huta stara z przyległościami w powiecie Cieszanowskim leżących własność p. Franciszki Klimkiewiczowej stanowiących na zaspokojenie wierzitelności galic. Towarzystwa kredytowego w sumie 1636 zł. 12 1/2 kr. w. a. z przyn. pod następującymi warunkami się odbędzie.
1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 4520 zł. w wal. austr.
W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.
2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.
3. Każdy z licytujacych winien przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 452 złr. w. a. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisji licytacyjnej jako wadyum złożyć.
Wszakże dyrekcyja galic. towarzystwa kredytowego i austriackiego banku narodowego mają prawo licytować bez złożenia wadyum.
Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiznie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytujacy po ukończeniu licytacji zwróconem będzie.
Co do ciężarów, długów odseła się chęć kupienia mającego do tutejszej tabuli krajowej, zaś co do wy-

sokości zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Cieszanowie.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze przejrzeć można.

O rozpisanu tej licytacji zawiadamia się obie strony i wierzycieli hipotecznych, a to z miejsca pobytu niewiadomego, p. Feliksa Sroczyńskiego, tudzież tych, którzyby po dniu 10. listopada 1866 na dobra powyższe prawo rzeczowe nabyli, lub którymby ta uchwała, jakoteż późniejsze uchwały tej sprzedaży dotyczące, z jakiegokolwiek bądź przyczyny doręczone być niemogły, na ręce ustanowionego kuratora p. adwokata Dra Hryszkiewicza.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 13. stycznia 1872.

(1838 3-3) E d y k t.

L. 36192. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że przeciw pozwanemu p. Feliksowi hr. Dzieduszyckiemu z miejsca pobytu niewiadomemu na prośbę K. lmana Felik nakaz zapłaty sumy 300 zł. w. a. z przyn. uchwałą z dnia 3. lipca 1872 l. 36192 dozwolony i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi Edwardowi Hofmann doręczony został.
Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.
Lwów, dnia 3. lipca 1872.

(1841 3-3) Obwieszczenie.

L. 30490. W celu zabezpieczenia naprawy mostu Nr. 262 na rzece Dunajcu pod Nowym Sączem odbędzie się w dniu 24. lipca 1872 o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie w Nowym Sączu powtórna licytacja przez składanie ofert.

Suma fiskalna wynosi 6110 zł. 4 kr. w. a.
Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone w wadyum 5proc. sumy fiskalnej wynoszące z wyrażeniem ceny nie tylko liczbami ale i literami przed oznaczonym terminem wnoszone być mają.
Oferty nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 8. lipca 1872.

(1845 3-3) E d y k t.

L. 13096. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Tomasza Folke w Krakowie na Kleparzu l. 57 zamieszkałego, a obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu Sara Nachsatz prywatna na Stradomiu Nro. 27-28 przy byłym kościele św. Agnieszki zamieszkała o zapłacenie sumy wekslowej 60 zł. w. a. z przyn. wniosła pozew, ddto 1. lipca 1872 do l. 13096, w załatwieniu którego polecono pozwanemu, aby sumę wekslową 60 zł. w. a. z przyn. w przeciągu trzech dni pod rygorem egzekucyi wekslowej zapłacił, lub w tym samym czasie, jeżeliby miał jakie zarzuty do sądu wnieść.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tomasza Folke nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Tomasza Folke na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adw. Dra. Szlachtowskiego z zastępstwem pana adw. Dra. Machalskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.
Kraków, dnia 1. lipca 1872.

(1848 3-3) C o n c u r s.

Nr. 30210. Bei den f. f. westgalizischen Steinsalz-Salinen sind folgende Dienststellen zu besetzen:

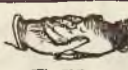
1) Eine Salinen-Adjunctenstelle II. Classe in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte 800 fl. jährlich, freier Wohnung und Salzdeputat.

2) Eine Salinen-Offizialstelle I., eventuell II. Classe in der XI. Diätenclasse mit dem Gehalte 700, eventuell 600 Gulden jährlich, freier Wohnung und Salzdeputat.

Gefuche sind unter Nachweisung der bergacademischen Studien, der Kenntniß der deutschen und polnischen Sprache in Wort und Schrift, dann des Salinen-, Berg- und Rechnungsweesen, im Wege der vorgesezten Kemter binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen

R. f. Finanz-Landes-Direktion.
Lemberg, am 8. Juli 1872.

Doniesienia prywatne.

Pan **Józef Landau**
z **Belgradu**
zareczył się z
panną **Franciszką Letnik**
ze **Lwowa.** (1877)

Gesucht tüchtige Agenten in Stadt und Land für den Absatz von Ariteln ersten Nutzes. Jede thätige Person kann sich in ihren Ruhestunden sehr schönen Gewinn erwerben. Adresse: J. B. G. poste restante, Chaux-de-Fonds, Schweiz (franco) 10 fr. (1880 1-2)